

காவனம் பாடி.

கண்ணா! தேவகுலத்தில் நோக்நிலுளும் நீதான் அரசன்.
மனிதகுலத்தில் நோக்நிலுளும் நீதான் அரசன்; நீயே
போரசன்; ராஜாதி ராஜா! அரசகுலத்தில் பிறந்தவர்களுக்
கும், மற்றவர்களுக்கும் ஆளும் நகுநியை நீயே அளிக்கிறாய்!
இராமனாகப் பிறந்த போது உனக்கும் சக்கரவர்த்தித் திரு
மகன் என்று திருநாமம். கண்ணனாகப் பிறந்து மாடு என்று
களை மேய்க்கும் பணியை மேற்கொண்டாய்; கோபாலன் என்று
பெயர் பெற்றாய்! கோபாலர்களிலும் நீதான் அரசன் உன்னைப்
போல பிறரால் மாடு மேய்க்க முடியுமா? அவற்றைக்
காப்பாற்ற முடியுமா? ஆதலால், சந்திரகோபாலன் என்று
பெயர் பெற்றாய்! அன்று கையில் கோல் கொண்டு பசுக்களைக்
காப்பாற்றினாய்! இன்று யாம் ஒன்று மறிவொன்று மில்லாத

ஸ்தலசபைக்குறைவர்

வர்கள்; உன்னைத் தவிர வேறு எவரையும் மனத்தாலும்
கிணைபாதவர்கள்; பசுவைப் போன்றவர்கள்; எங்களைக்
காப்பதற்காகக் காவனம் பாடியில் எழுந்தருளி இருக்கிறாய்!
நீ எதனைக் கையில் கொண்டிருந்தாலும் நீயே ரக்ஷகன் என்று
காட்டி விடுகிறதே! கையில் சக்கரம் இருந்தாலும் நீயே
ரக்ஷான் என்பதைக் காட்டுகிறது. நீ எந்த வேடத்தை
அணிந்து கொண்டாயென்ன! வில்லும் நீ உகைநாதன்
என்பதை உணர்த்துகிறது! ஆகவே மேய்க்கும் கோலும்
உன்னை அமரர்கள் அதுபதி என்பதைக் காட்டுகிறது.

மாடு மேய்க்கும் கண்ணனாக உன்னைக் காண ஆண்டான்
ஆசைப்பட்டான். அப்படியே (விருந்தாவனத்தில் மாடுகளை
மேய்ப்பது போல்) காட்சியளித்தாய்! விருந்தாவனத்தே

கண்டோமே' என்று, பலர்:சொல்வதுபோல் தானே சொல்லி அறுபிக்கிறார். அப்படிப்பட்ட காட்சி பிற்பட்ட காலத் தவர்க்கு கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே வாத்ஸைய குணத்தைக் காட்டிக் கொண்டு இங்கு எழுந்தருளி இருக்கிறார்!

காவனம்பாடி எம்பெருமான் திருநாமம் ராஜகோபாலன். மன்னார்குடியில் எழுந்தருளி இருப்பதுபோல் நின்ற திருக்கோலம். சிவனுக்கும் மற்ற தேவர்களுக்கும் காட்சியளிக்கத் தோன்றினார். இவனும் அத்தத்தின் பந்தரம் நான் (ரோகினியில்) தோன்றியவன்.

எனவே இந்த இனகிய மனம்: எம்பெருமானின் மனம் யிகவும் மென்மையானது என்று எல்லோருமே கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொருவனும் பிழைப்பதற்காக (நல்வழியில் சொல்வதற்காக) எம்பெருமான் பல நெறிகளை உணர்த்தி இருக்கிறார். எந்த நல்வழியிலும் சொல்லாமல் தவறான வழியில் திரிந்துழலும் மூர்க்களைக் கண்டு அவனும் வருந்துகிறார். அவனைத் தண்டிக்க விரும்புகிறார் பகவான். ஆனால் தவறான வழியில் சென்று துன்புறும் அந்த மூர்க்களும் பல நாட்களுக்குப் பிறகு நளறிவு பெற்று எம்பெருமானிடம் செல்கிறார். அவனெதிரில் நின்று 'நம:' என்று கூறிக் கொண்டு அஞ்சலி செய்கிறார். உடனே பகவானின் மனம் இக்கிழ போய் விடுகிறது; எதிரில் நிற்பவன் கீது பாசம் ஏற்படுகிறது. இவனைக் காப்பாற்றியே தீரவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வருகிறார் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

என்னா! உன் மனநிலையை ஓத்யபாமை நன்கு உணர்ந்தவன்! தக்க நேரத்தில் உன்மனத்தின் மென்மையை உலகினுக்கு வெளியிட்டு விட்டான். நீ ஒரு சமயம் உன் அன்பிற்கு உரிய ஓத்யபாமை துணை கொண்டு நரகாசுரனேடு போர் செய்யச் சென்றாடி! போரிட்டு அவனைக் கொன்றாய்!

அவன் அபகரித்திருந்த குண்டலங்களை மீட்டு அதிதிதேவி விடம் (இந்திரனின் தாய்) கொடுக்க ஸத்யபாகையோடு கவர்க்கத்திற்குச் சென்றாய்! அப்போது இந்திரன் தன் மனைவியோடு உன்னை வரவேறக வந்தான். இந்திராணி தலைவில் அணிந்திருந்த பாரிஜாத மலர் ஸத்யபாகையின் பார்வையில் பட்டு விட்டது.

ஸத்யபாகை அம்மலரைப் பெரிதும் விரும்பினாள். இந்திரானையைக் கேட்டாள்! கேட்டும் பயனில்லை! இது தேவர் களுக்கே உரியது; மானிடர்க்குத் தகாது' என்றும் இந்திராணி கூறி விட்டாள். ஸத்யபாகையின் முகத்தில் தோலவிக்குறி! முகம் வாடியது; கண் சிவந்தது! பாரிஜாத மலரைப் பெற்றே தீர்வது என்று முடிவு செய்தாள். உன்விடம் தெரிவித்தாள். ஸத்யபாகையின் அன்பிற்குக் கட்டுப்பட்டவள் நீ! அவன் நிலையைக் கண்டதும் மனம் இளகியது. பாரிஜாத மரத்தைக் கருடன் மீது ஏற்றித் துவாரகைக்குக் கொண்டு வந்தாய்; ஸத்யபாகையின் நீணிலா முற்றத்தில் கட்டு விட்டாய்.

அன்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு செய்த இந்த வரலாற்றை நினைவூட்டிக் காவளம்பாடிக் கண்ணனை னேவிக்கும் போது அவன் அகமும் முகமும் மலர்ந்து அருள்புரிகிறான்.

ஏனினங் கன்னிக்காசி இமையவர்கோணச் செற்று
காவளம் கடிநிலுத்துக் கற்பகம் கொண்டு போந்தாய்!
பூவளம் பொழில்கள் சூழ்ந்த புரந்தான் செய்த நரங்கை
காவளம் பாடிமேய கண்ணனே களை கணியே!

(பெரிய திருமொழி 4-6-8)

ஒருவனுக்கு பகவானின் திருவருளால் நன்கு பேசும் திறனும் பாடும் திறனும் வந்து விட்டன! எல்லோரும் அவனைப் புகழத் தொடங்கினர் அவனது சொல்லில் ஒரு சக்தி ஏற்பட்டது. வள்ளல்களும் அரசர்களும் அவனிடம் பாடலைப்

பெறவிரும்பினார்கள். நாளடைவில் தனக்குச் சொற்றிறன் பகவானால் அருளப்பட்டது என்பதையே அவன் மறந்து விட்டான். மனிதர்களைப் பாடுவான்; ஆடையணிகள் செல்வம் முதலியவற்றைப் பெறுவான்! இவனைப் பார்த்தார்கள் மற்றபுகழவர்கள்! மனிதர்களைப் புகழ்வதில் தம்சொற்களைப் பயன்படுத்தினார்கள் பொருள் பெறுவதற்காக இவ்வாற பண்புகளை ஏறிட்டுப்பாடுவார்கள்!

நான் எதற்கும் ஆசைப்படமாட்டேன்! என் கொள்கைகளை விடமாட்டேன். என் சொற்களை (தேவாதிதேவனாகவே) எம்பெருமானாகவே பயன்படுத்துவேன்! அவனைப்பாடி மகிழ்விப்பேன். அதுவன்றோ நமக்கு நன்மை! மானிடரை ஒரு போதும் பாடேன்! குறுகிய பயன்களுக்காகப் பிற தெய்வங்களை நாடிவிற்கும் சஞ்சல புத்தியுள்ளவரை வெறுப்பேன் எம் பெருமானைக் கொண்டாடும் நெஞ்சுடையவர்களைப்போல தெய்வமாக நினைத்துத் தொழுவேன். காவனம்பாடிக கண்ணன் கழலினை நன்னிதித் தொழுது அவனையே கவிபாடிக் கொண்டு திரிவேன். நீங்களும் பாடரவள நாமம். அவன் புகழையும், அடியார்களின் பெருமையும் பாடுங்கள்! நீங்கள் விருப்பும் சிறந்த பயன்களை எல்லாம் பெறுவீர் என்று அறிவுரை கூறுகிறார் பின்னைப் பெருமான் ஸ்யங்காரர்

செப்பேன் மனிதருக்கு என்செஞ் சொற்றமிழ்மாலை
கைப்பேன் பிறதெய்வம் காண்பாரை—எப்போதும்
காவனம்பாடித்திருமால் காற்றாமரை தொழுது
நாவனம்பாடித் திரிவேன் நான்.

(நூற் திருப்-அந் 38)